

Jeg er ikke spor i tvivl om, at bare det, at der er en sådan mulighed i loven, vil få byrådet til at tænke sig godt om, for så vil man ikke kunne have denne automatiske tankegang, der er i dag: Nå, men der er fire år til valget, så lad os bare lave en masse nu, det er nok glemt, når vi kommer frem til valgdatoen.

Jeg vil også sige, at det, at en gruppe kan gå i gang med at indsamle underskrifter for at fremtvinge et nyvalg, er en aktivitetsmulighed, som helt givet vil være befordrende for et folkeligt engagement i byrådets arbejde. I dag hører vi tit: Vi kan alligevel ikke ændre på vedtagelsen, der er jo et fast flertal, og de har bundet sig til hinanden i fire år, og de lytter alligevel ikke til os, og vi kan ikke gøre noget.

Her er der, hvis man vedtager et sådant forslag, mulighed for at gøre noget. Alene det, at man kan sige: Her har I muligheden for at gøre noget, vil i sig selv være med til at befordre aktiviteter, og det er i virkeligheden det, det drejer sig om. Det er at få et bedre grundlag for udfoldelse af det lokale demokrati også i form af bevægelser, hvor folk engagerer sig i det kommunalpolitiske arbejde, ikke kun hvert fjerde år, men løbende, og at de også har muligheden for at kunne blande sig på en måde, som har konsekvenser.

Vi støtter altså forslaget, men vi vil godt diskutere, om grænsen på de 50 pct. er for høj, for det er ganske mange mennesker. Lad os forestille os at skulle samle 50 pct. af borgerne i Københavns Kommune på en underskriftsliste. Vi har i det forslag, vi kommer til om lidt, foreslået 10 pct. Det er muligvis for lavt, det vil jeg ikke afvise. Vi kommer tilbage til forslaget om lidt. Muligvis kan man finde nogle procenter midt imellem. Muligvis skulle man finde forskellige procenter for en stor kommune og en mindre kommune, for det er jo oplagt, at opgaven er procentvis sværere at løfte i en meget stor kommune, end den er i en mindre kommune, så måske skulle man tænke lidt i den slags baner. I hvert fald vil jeg sige, at 50 pct. i København Kommune næsten er det samme som ikke at have nogen mulighed.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Det beslutningsforslag, som vi havde til behandling før, var der en begrænset tilslutning

til. Her er tilslutningen yderligere begrænset, og det må vi selvfølgelig tage til efterretning.

Jeg vil godt understrege, at vi med forslaget regner med at få en regel, som i virkeligheden aldrig skal bruges, fordi den vil have en præventiv virkning, således at det byrådsflertal, som i dette tilfælde altså som forudsætning handler anderledes, end de har lovet vælgerne, aldrig ville handle anderledes. Derfor er det et forslag, som jeg ikke tror nogen sinde ville blive anvendt, hvis det gennemføres, fordi det vil være præventivt.

Vi forestiller os to situationer, hvor det kunne være aktuelt. Den ene, som også er nævnt, er i forbindelse med konstituering. Her ser vi hvert år, og det vil vi givetvis også se igen i år, 10-20 byrådsmedlemmer eller amtsrådsmedlemmer, der umiddelbart i forbindelse med konstitueringen eller lige efter går fra det parti eller den gruppe, som de er valgt hos.

Der kan være forskellige årsager dertil. Det vil jeg ikke forholde mig til hverken moralsk eller politisk. I en række af disse tilfælde er der ikke tale om, at nogen ville drømme om at bruge denne bestemmelse, hvis den eksisterede. Men i de tilfælde, hvor der er nogle, hvorom man kan bruge udtrykket: De går over på den anden side, må man sige, at vælgerflertallet har sagt noget, men de, der kommer ind i byrådet, gør noget andet umiddelbart ved konstitueringen.

Det er derfor, vi landede på de 50 pct. vel vidende, at 50 pct. i amterne eller i de store kommuner, København og Århus, reelt næsten ikke er til at opnå. Men i mindre kommuner som f.eks. Fakse er der ikke tvivl om, at det på det tidspunkt for fire år siden ville have kunnet lade sig gøre at samle underskrifter.

Den anden situation, hvor der kan være tale om, at nogle kunne mene, at man skulle have nyvalg, er, hvis der har været en sag i valgkampen, hvor f.eks. nogle partier har lovet at gøre noget helt bestemt, enten at sørge for, at en børnehaven eller en skole eller noget andet blev opført, eller hvor man har lovet, at der var noget, man i hvert fald ikke ville fjerne, at man ikke ville nedrive en bestemt bygning, og man så gør det modsatte af det, man lovede. I en sådan situation kunne man også forestille sig det.

Til det med konstitueringen kan man sige: Vi kan straffe de pågældende efter fire år. Her er det så somme tider, at folks erindring er